

Pacita Abad

Room 1

Lumikha si Pacita Abad (1946-2004) ng mga obrang may iba't ibang paksa sa loob ng kanyang 32 taong karera - mula sa mga maskarang halaw sa iba't ibang bahagi ng mundo at mga malapitang pagtanaw sa buhay bilang imigrante hanggang sa mga abstraksyon na may huwaran at kamangha-manghang eksena sa ilalim ng dagat. 20 taon pagkatapos ng kanyang pagpanaw, Pacita Abad and kauna-unahang pagbabalik ng obra ng alagad ng sining saan man sa mundo.

Ipinanganak sa Batanes, Pilipinas, lumaki si Abad sa kabisera ng Maynila. Pagkatapos manguna sa isang demonstrasyon ng mag-aaral laban sa diktadura ni dating Pangulong Ferdinand Marcos, umalis siya patungong Estados Unidos noong 1970 upang makatakas sa pampulitika ng pag-uusig. Naglakbay si Abad sa buong buhay niya, pagbisita sa higit sa 60 bansa at nakatira sa marami sa kanila. Isinama niya and mga materyales at pamamaraan mula sa kanyang mga paglalakbay sa kanyang malawak na kasanayan.

Dahil sa kanyang pagmamahal sa quilting at pananahi – mga anyo ng sining na dating isinantabi bilang craft, at kadalasang iniuugnay sa trabahong para lang sa kababaihan at mga partikular na lahi - nawala ang pagkakaiba sa pagitan ng sining biswal at ginagamit na sining. Nagdiriwang ang eksibisyong ito ang feminist at transnational na pananaw ni Abad, and kanyang paninindigan sa katarungang panlipunan, at ang kanyang

paniniwala sa kapangyarihang nakapagpabago ng pagkamalikhain.

Room 2

Mga Obrang May Sosyo Realismo

Mula sa mataong buhay lungsod sa Bangladesh hanggang sa isang pagkakaibigan na nabuo niya sa isang nagpapasusong ina noong isang artist residency sa Dominican Republic, na dokumento ni Abad ang mundo sa paligid niya sa pamamagitan ng pagpipinta.

Noong lumipat si Abad sa Thailand sa 1979, ang bansa at mga karatig bansa nito ay nasa isang makataong krisis. Ang karahasan ng rehimeng pampulitikang Khmer Rouge noong panahon ng Genocide sa Cambodia, nagresulta sa pagkamatay at paglikas ng milyon-milyong refugee. Kasama sa kanyang mga pintura mula sa panahong ito ang mga larawang nagpapakita ng pagdurusa, kahirapan at pag-aalis na naranasan ng mga taong gaganapin sa mga kampo ng refugee sa hangganan ng Thailand at Cambodia.

Bilang isang political refugee mismo, determinado si Abad na bigyan ng visibility ang mga inaaping tao. “Pagkatapos ng media coverage, gusto ko ang aking mga kuwadro ay patuloy na nakatitig sa iyo”

Room 3

Mga Maskara at Espiritu

Sa bawat bansang kanyang tinirahan at pinagtrabahuhan, inilapit ni Abad ang kanyang sarili sa mga komunidad ng mga artista. Magkasama silang nagpalitan ng materyales at pamamaraan pati na rin ang mga kultural na kasanayan. Naakit sa mga pandaigdigang tradisyon ng mga maskara na ginagamit sa panrelihiyon, seremonial, at masining na konteksto, at dahil ditto ay in imbestigahan ni Abad kung paano maaaring magsilbi and mga maskara bilang mga sisidlan para sa indibidwal na pagpapahayag at kolektibong pagkukuwento. Nakahanap ng inspirasyon ang alagad ng sining sa mga shadow puppet na wayang sa Indonesia, mga Sepik sculpture sa Papua New Guinea, at anito o mga espiritu ng mga ninuno sa Pilipinas.

Nagtatampok ang gallery na ito ng muling pagtatanghal ng pag-install ni Abad na Masks from Six Continents (1990-1993), na orihinal na itinanghal mahigit 30 taon na ang nakalipas sa istasyon ng transit ng Metro Center sa Washington, DC. Ang mga obrang makikita dito ay tumutukoy sa mga kultura ng pagmamaskara mula sa Oceania, South America, Africa, at Asia. Sa paglikha ng seryeng ito, nagtahi si Abad ng isang multidimensional at magkaugnay-ugnay na pananaw ng isang mas pantay na mundo.

Room 4

Tungkol kay Pacita Abad

Ipinagdiriwang eksibisyong ito ang matapang na feminist at transnational na pananaw ni Abad, pangako sa katarungang panlipunan, at paniniwala sa pagbabagong ng pagkamalikhain. Sa silid na ito, iniimbitahan kang matuto nang higit pa tungkol sa buhay na karanasan at inspirasyon ni Abad. Isinama niya ang konsepto ng Pilipinas ng borlology, isang salitang Tagalog na maluwag na isinalin sa labis na dekorasyon. Masayang mamuhay si Abad sa isang pamumuhay na sumasalamin sa kanyang kasanayan sa sining ng pinalamutian ang kanyang mga pintura, damit, at paligid ng mga butones, kuwintas, salamin, at mga shell ng cowrie.

Room 5

Karanasan Bilang Imigrante

Noong 1983, sinimulan ni Abad and isang serye ng mga pintura na nagbibigay-liwanag sa pang-araw-araw na katotohanan ng mga kapwa imigrante sa Estados Unidos. Ang panlipunang klima noong dekada 1990 ay matindi at nahahati sa pulitika, particular na may kinalaman sa pagtaas ng pagkakaiba-iba at mataas na rate ng imigrasyon. Unang ipinakita ni Abad ang mga gawang ito bilang isang grupo noong 1994, sa parehong taon na nagging mamamayan siya ng Estados Unidos.

Ang ilang mga akda ay nakatuon sa mga tagumpay at pagdurusa ng mga taong walang kapangyarihan, habang ang iba ay tumutukoy sa mga partikular na kaganapan tulad ng Los Angeles Uprising noong 1992, ang Haitian Refugee Crisis noong 1991-1994, at ang pagpigil sa mga migranteng manggagawa mula sa Mexico at Central America sa hangganan ng US sa kabuuan ng 1900s. Sa paglalarawan ng mga manggagawang imigrante na may kulay na mas malaki kaysa sa antas ng buhay, gumawa ng puwang si Abad para sa mga taong ang mga kuwento ay madalas na hindi nasasabi dahil sa mga rasista na saloobin.

Room 6

Abstraksyon

Nang tanungin sa isang panayam noong 1991 kung ano ang nadama ni ang naiambag sa sining ng Amerika, bulalas ni Abad, “Kulay! Binigyan ko ito ng kulay!” Determinado ng tumanggi ang artista na mag-iwan ng puting espasyo sa kanyang mga pintura, damit, at tahanan, na pinuno ang bawat ibabaw ng pattern at pigment.

Maari ding bigyang kahulugan pag ibig ni Abad sa kulya bilang isang diskarte ng masayang paglaban sa mga naka-mute na tono at malinis na linya ng makabagong kanluranin. Naalala niya “Sinabi ng isang kaibigan na nawawalan na ng intensity ang aking mga kulay, at sa sandaling iyon ay alam kong oras na para bumalik sa aking pinagmulan asyano.

Room 7

Ilang sa Ilalim ng Tubig

Noong kalagitnaan ng 1980s, natutong mag-scuba dive si Abad. Ang mayamang flora at fauna ng mga mundong nasaksihan niya sa ilalim ng dagat ay nagbigay ng bagong inspirasyon para sa kanyang paggamit ng kulay, pagkakahabi at pattern. “Nakita ko ngayon ang napakaraming kapanapanabik na mga korales at maraming kulay na eleganteng isda”, isinulat niya sa kanyang journal. “Hindi mo matatalo ang kalikasan-(ito ay) hindi kapani-paniwala pagdating sa mga kulay at medyo kakaiba pagdating sa hugis at pagkakahabi.

Gumawa si Abad ng isang grupo ng malaking trapunto na mga painting na naglalarawan ng makinang na makulay na mga eksena ng buhay dagat. Binibigyang-diin ng serye and pagiging sensitibo ng alagad ng sining sa pagiging pabago-bago ng mga ecosystem ng Daigdig. “Mapayapa ang kapaligiran doon sa ilalim at para kang isang mapag-alinlangan pumapasok sa isang sagradong lugar” sabi niya “Sa tuwing sumisid ako, parang gusto kong sabihin “Pasensya na, pero nandito naman ako!”

Room 8

Alkaff Bridge Project

Noong 2003, nakipaglaban si Abad sa cancer. Sa kabila ng kanyang araw-araw na gamutan, ginusto niyang mamuhay ng

lubusan at kumuha ng isang ambisoyong proyekto para ipinta ang 55 metrong tulay na pedestrian na Alkaff sa ibabaw ng ilog ng Singapore. Nagtatrabaho sa tabi ng isang team ng mga rope access specialist sa loob ng pitong linggo, pininturahan niya ang tulay ng libu-libong maraming kulay na bilog, ang mga hugis na kaugnay sa mga gawa sa papel sa nakaraang gallery. Ang tulay ay pinasinayaan noong Enero 2004.

Sa diwa ng kanyang panghabambuhay na paniniwala na ang sining ay dapat para sa lahat, sinabi niya: “Habang masarap makatanggap ng pagbati mula sa mga opisyal ng gobyerno, negosyante at iba pang mga artista, mas nakakatawang marinig ang “pininturahan na tulay” na pinupuri ng mga taxi driver, manggagawa sa ospital, tindero at lalo na ng mga bata.